dosarul nr. 2-396/2023 /2-23021876-38-2-13022023/

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

16 iulie 2024 mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Alexandra Romanaș
Grefier Doina Cotruță

Cu participarea: reprezentantul reclamantei, avocatul Diana Munteanu, împuternicită în baza mandatului nr. 1999954 din 09.02.2023,

Reprezentantul pârâtului, avocatul Tamciuc Larisa, împuternicită în baza mandatului nr. 1904652 din 01.03.2023,

În lipsa: reclamantei Gîlcă Ludmila, născută la *****, cod personal *****, domiciliul *****sat. *****;

Pîrîtului Gîlcă Mefodie, născut la *****, cod personal *****, domiciliul *****sat. *****;

Intervenient accesoriu Primăria sat. Jora de Mijloc și Instituția Publică ”Cadastrul Bunurilor imobile”

Procedura de citare legală a fost îndeplinită,

Examinând în ședință de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gîlcă Ludmila împotriva lui Gîlcă Mefodie, intervenient accesoriu Primăria sat. Jora de Mijloc și Instituția Publică ”Cadastrul Bunurilor imobile” cu privire la recunoașterea bunului imobil ca proprietate comună în devălmășie și determinarea cotelor părți ideale asupra proprietății comune în devălmășie a soților.

A c o n s t a t a t:

La data de 13 februarie 2023, reclamanta Gîlcă Ludmila a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gîlcă Mefodie cu privire la stabilirea regimului

juridic al bunului imobil, stabilirea cotelor părți ideale din bunul imobil proprietate comună în devălmășie.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 02 februarie 1998, la Primăria com. ***** *****, a încheiat căsătoria cu pârâtul Gîlcă Mefodie.

Susține că în timpul căsătoriei, din munca comună, a agonisit mai multe bunuri imobile, bunuri pe care le apreciază ca fiind proprietate comună în devălmășie a soților și anume: terenul pentru construcții cu suprafața de 0,2456 ha, cu nr. cadastral *****, casa de locuit individuală cu nr. cadastral *****.01, situate în satul *****, *****.

A explicat că, dreptul de proprietate asupra acestor bunuri imobile au fost înregistrate după pârâtul Gîlcă Mefodie în Registrul Bunurilor Imobile la data de 02 august 2007, în baza Titlurilor de autentificare a drepturilor deținătorului de teren, eliberate la data de 22 iunie 2007.

Consideră că, dreptul de proprietate asupra bunurilor menționate sunt comune iar bunurile enumerate mai sus au regim de avere comună în devălmășie a soților.

Solicită reclamanta admiterea acțiunii, recunoașterea bunului imobil – teren pentru construcții cu suprafața de 0,2456 ha cu nr. cadastral *****, casa de locuit individuală cu nr. cadastral *****.01, situate în satul ***** ***** proprietate comună în devălmășie a lui Gîlcă Mefodie și Gîlcă Ludmila. Determinarea cotelor părți ideale asupra proprietății comune în devălmășie a soților, din bunul imobil - teren pentru construcții cu suprafața de 0,2456 ha cu nr. cadastral *****, casa de locuit individuală cu nr. cadastral *****.01, situate în satul ***** ***** atribuindu-i reclamantei Gîlcă Ludmila ½ cotă parte ideală și lui Gîlcă Mefodie ½ cotă parte.

La etapa de pregătire a cauzei, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Primăria ***** ***** precum și Instituția Publică ”Cadastrul Bunurilor Imobile”.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantei Gîlcă Ludmila – avocatul Munteanu Diana a susținut acțiunea și a solicitat admiterea integrală a acesteia în baza temeiurilor de fapt și de drept invocate.

Reprezentantul pârâtului Gîlcă Mefodie – avocatul Tamciuc Larisa a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. În susținerea acestei poziții, a indicat că, bunul imobil – terenul și casa de locuit au aparținut părinților pârâtului Gîlca Alexandr și Gîlca Valentina, care au construit-o în anul 1970. A menționat că, afirmațiile reclamantei precum că, bunurile au fost acumulate în timpul căsătoriei contravin Extrasului din decizia nr. 12 a Primăriei comunei ***** ***** din 23 februarie 1993, potrivit căreia Gîlcă Mefodie a primit de la părinții săi pământul cu suprafața totală de 0,2456 ha, pentru construcții trecut în Registrul cadastral al deținătorului nr. 461 din 03.03.1993, număr cadastral *****. A relatat

că, titlurile de autentificare confirmă dreptul asupra acestor două terenuri, au fost eliberate pe numele lui Gîlcă Mefodie la data de 02 august 2007, trecut în Registrul cadastral al deținătorilor de terenuri cu nr. 461 din 03.03.1993. Susține că prin adeverința Primăriei comunei *****, eliberată la 06 martie 2023, cu nr. 359 se confirmă că casa și grădina din sat. ***** ***** au aparținut părinților pârâtului Gîlcă Mefodie, înregistrat pe tatăl său Gîlca Alexandr, născut la 06 octombrie 1949 și decedat la data de 19 noiembrie 2006, în continuare rămânând în administrația și proprietate privată a pârâtului. A declarat faptul că, dreptul de proprietate a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile doar la 02 august 2007, nu privează de dreptul de proprietate pe Gîlcă Mefodie.

Reprezentantul Instituției Publice ”Cadastrul Bunurilor Imobile” în cadrul ședinței de judecată nu a fost prezent, dar prin cerere a solicitat examinarea cauzei civile în lipsă.

Reprezentantul Primăriei ***** ***** de asemenea nu a fost prezent în cadrul ședinței de judecată, din motive necunoscute.

Aprecierea instanței:

Audiind reprezentantul reclamantei asupra acțiunii înaintate, studiind materialele dosarului, verificând obiecțiile reprezentantului pârâtului, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite cererea de chemare în judecată înaintată de Gîlcă Ludmila împotriva lui Gîlcă Mefodie cu privire la recunoașterea bunului imobil ca proprietate comună în devălmășie și determinarea cotelor părți ideale asupra proprietății comune în devălmășie a soților, din considerentele ce succed.

Conform art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Conform art. 10 alin.(1) Codul Civil (în redacția în vigoare până la 01 martie 2019) apărarea drepturilor civile se face pe cale judiciară.

În ședința de judecată s-a stabilit că, reclamanta Gîlcă Ludmila și pârâtul Gîlcă Mefodie la data de 02 februarie 1998 au încheiat căsătorie la Primăria ***** *****.

Ulterior, la data de 07 iulie 2022, această căsătorie a fost desfăcută, fapt confirmat prin certificatul de divorț nr. 162 din 07 iulie 2022. (f. d. 12)

Conform certificatului Serviciul Cadastral Teritorial Orhei, rezultă că bunul imobil cu nr. cadastral ***** format din teren cu suprafața de 0,2456 ha, precum și construcție – casă de locuit individuală, situate în com. ***** sat. *****, ***** aparține cu drept de proprietate lui Gîlcă Mefodie cu 1.0 cotă parte, iar ca act justificativ este indicat Extrasului nr. 161 din 20 iunie 2007, precum și Titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. ***** din 22 iunie 2007. Dreptul de proprietate asupra acestui bun imobil fiind înregistrat în registrul bunurilor imobile la data de 02 august 2007. (f. d. 9)

În același context, instanța de judecată a reținut că, la data de 22 iunie 2007 Primăria com. ***** a eliberat titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele pârâtului pentru terenul cu nr. cadastral *****.

Conform art. 321 alin. (2) Cod civil (redacția de până la 01 martie 2019, în vigoare la data înregistrării dreptului de proprietate) precum și art. 510 alin. (2) Cod civil în redacția anului 2019, *în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobândește la data înregistrării în registrul bunurilor imobile, cu excepțiile prevăzute de lege.*

Astfel, legiuitorul a instituit regula conform căreia proprietatea asupra bunurilor imobile se dobândește din momentul înscrierii în registrul bunurilor imobile.

Articolul 11 Cod Funciar, indică că *autoritățile administrației publice locale atribuie cetățenilor terenuri fără plată, eliberând-le titluri de proprietate: trec în proprietatea cetăţenilor sectoarele de teren ocupate de case, anexe gospodăreşti şi grădini care li s-au atribuit în conformitate cu legislaţia.*

Articolul 20 Cod Funciar prevede că, *documentele ce confirmă drepturile deţinătorilor de teren sânt: titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, eliberat de autorităţile administraţiei publice locale în cazul atribuirii de către acestea a terenurilor proprietate publică a unităţilor administrativ-teritoriale sau de către Agenția Proprietății Publice în cazul atribuirii de către stat a terenurilor proprietate publică a statului, certificatul de moştenire, contractul de vînzarecumpărare, contractul de donaţie, contractul de schimb, contractul de arendă şi altele.*

Totodată, Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, la art. 28 al.(1) lit. f) indică că, *înregistrarea dreptului asupra bunului imobil se face în temeiul următoarelor documente: titlurile de autentificare a drepturilor deţinătorului de teren şi alte acte (adeverinţe) privind drepturile asupra bunului imobil, eliberate de autorităţile publice abilitate, în modul stabilit de legislaţia în vigoare la data eliberării lor.*

În conformitate cu prevederile art. 39 al.(1) și (4) din aceiași Lege, prevede că, *la înregistrarea dreptului de proprietate comună în devălmăşie asupra bunurilor imobile, în registrul bunurilor imobile se indică datele despre ambii soţi, potrivit actului justificativ în al cărui temei se face înregistrarea. În cazul în care în act este indicat doar unul dintre soţi, iar bunurile au fost dobândite în timpul căsniciei, înregistrarea dreptului de proprietate comună în devălmăşie se va face la cererea scrisă a soţului indicat în act. Registratorul va decide înregistrarea dreptului comun la cererea soţului indicat în act dacă din conţinutul certificatului de căsătorie, corelat cu situaţia juridică a dreptului, rezultă că dreptul de proprietate s-a dobândit în timpul căsătoriei, iar, conform legii, nu urmează a fi atribuit la categoria bunurilor personale ale soţului indicat în actul justificativ. Neînscrierea în registrul bunurilor imobile a datelor despre celălalt soţ nu conduce la pierderea de către acesta a dreptului de proprietate asupra bunurilor dobândite în timpul căsătoriei. La înregistrarea primară a dreptului de proprietate comună în devălmăşie asupra bunurilor imobile care aparţin fie membrilor fostei gospodării de colhoznic, fie membrilor fostei gospodării ţărăneşti (de fermier), în registrul bunurilor imobile se indică datele tuturor membrilor gospodăriei, inclusiv ale minorilor şi celor inapţi pentru muncă, conform extrasului din registrul de evidenţă a gospodăriilor sau certificatului eliberat de autoritatea administraţiei publice locale. Bunurile imobile procurate sau create în urma activităţii în comun a membrilor gospodăriei ţărăneşti (de fermier) se înregistrează cu drept de proprietate comună în devălmăşie a membrilor acestei gospodării, enumeraţi în extrasul din Registrul gospodăriilor ţărăneşti (de fermier), eliberat de autoritatea administraţiei publice locale, dacă contractul încheiat între membrii gospodăriei ţărăneşti (de fermier) sau hotărîrea instanţei de judecată nu prevede proprietatea comună în diviziune.*

Punctul 3 lit. a) din Regulamentul ”Cu privire la modul de transmitere în proprietate privată a loturilor de pământ de pe lîngă casă în localităţile urbane” aprobat prin Hot Guvernului nr. 984 din 21.09.1998, se indică că, *loturile de pământ de pe lîngă casă sînt trecute în proprietate: a) proprietarilor caselor de locuit cu drept de proprietate individuală;*

Punctul 5 din același Regulament stipulează că, *Transmiterea în proprietate a loturilor de pământ de pe lîngă casă se efectuează din iniţiativa autorităţii administraţiei publice locale, concomitent cu efectuarea înregistrării primare masive sau la cererea proprietarilor caselor de locuit, iar la pct. 6 se stipulează că, autorităţile administraţiei publice locale transmit terenurile prevăzute în punctul 2 al prezentului Regulament în proprietatea proprietarilor caselor de locuit în limitele prevăzute de documentele de atribuire a terenului pentru construcţia şi exploatarea casei de locuit, inclusiv de contractul de atribuire a terenurilor în folosinţă pe termen nelimitat.*

La caz, instanța de judecată constată conform înscrierilor din Registrul Bunurilor Imobile, că casa de locuit și terenul aferent, care constituie obiectului prezentului litigiu, este înregistrată exclusiv pe numele pârâtului Gîlcă Mefodie.

În pofida acestui fapt, instanța constată că, imobilul format din teren pentru construcții cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,2456 ha, cu modul de folosință pentru construcții și casa de locuit individual cu nr. cadastral *****.01, situate în satul *****, *****, are regimul juridic de proprietate comună în devălmășie, deoarece a fost dobândit în proprietate în timpul căsătoriei soților Gîlcă Ludmila și Gîlcă Mefodie, înregistrarea dreptului de proprietate fiind efectuată la data de 02 august 2007, adică în timpul valabilității căsătoriei dintre părți.

Instanța de judecată va aprecia critic susținerea expusă de partea pârâtă, precum că casa de locuit litigioasă este moștenită de la părinții decedați Gîlcă Alexandr și Valentina și respectiv acest bun imobil este considerat ca proprietate personală a pârâtului.

La acest segment, instanța de judecată va reține că, mama pârâtului, Gîlcă Valentina a decedat la data de 08 mai 1996 iar, tatăl pârâtului, Gîlcă Alexandr a decedat la data de 19 noiembrie 2006. Respectiv se constată că la data de eliberării titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și respectiv înregistrarea dreptului de proprietate în Registrul Bunurilor Imobile după Gîlcă Mefodie, ambii părinți ai acestuia erau decedați.

Totodată, este de menționat că Gîlcă Mefodie nu a prezentat suport probatoriu din care ar rezulta că, dânsul a moștenit patrimoniul rămas după decesul părinților săi și că bunul litigios constituie parte din acest patrimoniu, fapt ce contravine prevederilor art. 118 Cod de procedură civilă.

Mai mult decât atât, în anul 2007 pârâtul Gîlcă Mefodie primind titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren, emis de autoritatea publică locală, fără a înainta careva obiecții a solicitat organului cadastral înregistrarea după dânsul a dreptului de proprietate asupra bunului imobil litigios.

În ceia ce privește mențiunea părții pârâte precum că, informația reflectată în Registrul Bunurilor Imobile este admisă o eroare și anume că data nașterii proprietarului Gîlcă Mefodie, este indicată incorect de către registrator și care ar coincide cu data nașterii tatălui său, instanța va menționa că, la data de 22 iunie 2007, Primăria com. ***** a eliberat titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele pârâtului Gîlcă Mefodii, pentru terenul cu nr. cadastral *****. De asemenea, potrivit extrasului nr. 167 din 27.01.2023, eliberat de Primăria comunei *****, ***** se constată că lui Gîlcă Mefodie, a.n *****, IDNP:***** i s-a repartizat în proprietate private terenul cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,2456. (f. d. 29)

La fel, instanța de judecată constată că, prin certificatul nr. 170 din 27 ianuarie 2023, Primăria comunei *****, ***** confirm faptul că la înregistrarea

masivă a fost comisă o eroare și că Gîlcă Mefodii, a. n ***** și Gîlcă Mefodie, a. n ***** este una și aceeași persoană și că deține cu drept de proprietate terenul cu nr. cadastral *****. (f. d. 13)

Prin urmare, instanța de judecată reține că, înregistrarea dreptului de proprietate asupra casei litigioase a avut loc în anul 2007, după survenirea decesului părinților pârâtului Gîlcă Mefodie.

Totodată, este de menționat că, transmiterea în proprietate a loturilor de pământ de pe lângă casă, a fost efectuat la iniţiativa autorităţii administraţiei publice locale, concomitent cu efectuarea înregistrării primare masive.

Conform art. 39 alin. (4) al Legii nr. 1543, extrasul eliberat de organul autorității publice locale, constituie un temei de înregistrare în Registrul Bunurilor Imobile a dreptului de proprietate asupra casei de locuit. Extrasul eliberat de autoritatea locală confirmă însuși faptul folosințe (posesiei) casei de locuit. Or, potrivit art. 9 al Legii ”Cu privire la Proprietate” nr. 459 din 22.01.1991 (la moment abrogată), folosința casei de locuit, constituia la acel moment un mod de dobândire a dreptului de proprietate, care se documenta prin Extras.

La caz, este de reținut și faptul că, partea pârâtă nu a negat faptul că, începând cu anul 1998, după încheierea căsătoriei, bunul imobil litigios a fost în folosința și posesia acestora, iar martorii audiați în ședința de judecată au confirmat că începând cu anul 1998 casa de locuit a fost în folosința părților și că din mijloace financiare comune s-a efectuat lucrări de reconstrucție, reparație, întreținere și administrare a bunului.

Prin urmare, la caz, instanța conchide că, împroprietărirea soților Gîlcă Mefodie și Gîlcă Ludmila cu casă de locuit și teren aferent, s-a efectuat ca rezultat al posedării casei de locuit la momentul când s-a efectuat înregistrarea masivă.

Astfel, în perioada efectuării înregistrării primare, părinții pârâtului erau deja decedați, în casă locuind doar părțile în litigiu, iar inițiativa autorității publice locale a fost de a perfecta actele necesare înregistrării dreptului de proprietate, anume pe Gîlcă Mefodie, eliberând actele necesare.

Deci, temeiul împroprietăririi cu casă de locuit și teren aferent, a constituit actul eliberat de autoritatea locală și nu succesiunea. Necontestând temeiul înregistrării dreptului de proprietate în Registrul Bunurilor Imobile, pârâtul Gîlcă Mefodie, nu poate pretinde la recunoașterea bunului imobil litigios proprietate personală.

Gîlcă Mefodie în cadrul examinării cererii de chemare în judecată, nu a formulat pretenții privind rectificarea înscrierii în Registrul Bunurilor Imobile or, în condițiile art. 438 alin. (1) Cod civil, *când o înregistrare, înregistrare provizorie sau notare efectuată în registru nu corespunde cu situația juridică reală, se poate cere rectificarea acesteia.*

În condițiile art. 544 alin. (1) Cod civil, *proprietatea comună poate fi caracterizată prin delimitarea cotei fiecărui proprietar (proprietate pe cote-părţi) sau prin nedelimitarea cotelor-părți (proprietate în devălmăşie).*

În conformitate cu art. 545 alin. (1) Cod civil, *fiecare coproprietar este proprietarul exclusiv al unei cote-părţi ideale din bunul comun. Cotele-părţi sînt prezumate a fi egale pînă la probă contrară. Dacă bunul a fost dobîndit printr-un act juridic, nu se va putea face probă contrară decît prin înscrisuri.*

Potrivit art. 557 Cod civil, *(1) încetarea proprietăţii comune pe cote-părţi prin partaj poate fi cerută oricînd de către oricare dintre coproprietari dacă legea, contractul sau hotărîrea judecătorească nu prevede altfel. (2) Partajul poate fi cerut chiar şi atunci cînd unul dintre coproprietari a folosit exclusiv bunul, afară de cazul cînd l-a uzucapat, în condiţiile legii. (3) Partajul poate fi făcut prin contract de partaj între coproprietari sau, în absența unui contract de partaj, prin hotărâre judecătorească prin introducerea unei acțiuni de partaj de către oricare dintre coproprietari.*

În conformitate cu art. 572 alin. (1) Cod civil *bunurile dobândite de soți în timpul căsătoriei sunt proprietatea lor comună în devălmăşie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri.*

Potrivit art. 573 alin. (3) Cod civil *bunurile fiecăruia dintre soţi pot fi declarate proprietate a lor comună în devălmăşie dacă se constată că în timpul căsătoriei s-au făcut din mijloacele lor comune investiţii care au sporit simţitor valoarea acestor bunuri.*

În temeiul art. 574 alin. (1) Cod civil *în cazul partajului bunurilor proprietate comună în devălmăşie a soților, părțile lor se consideră egale.*

Conform art. 19 alin.(1) şi alin.(2) Codul familiei, *bunurile dobîndite de către soţi în timpul căsătoriei sunt supuse regimului proprietăţii în devălmăşie. Regimul legal al bunurilor soților acționează în măsura în care nu este modificat de contractul matrimonial.*

Conform art. 20 alin.(1) Codul familiei, *bunurile dobîndite de către soţi în timpul căsătoriei aparţin ambilor cu drept de proprietate în devălmăşie, conform legislaţiei.*

Toate bunurile proprietate în devălmăşie a soţilor se partajează între ei în părţi egale, iar în condiţiile art. 25 alin. (3) din Codul familiei, *în caz de neînţelegere, determinarea cotei-părţi a fiecărui soţ în proprietatea în devălmăşie, precum şi împărţirea acesteia în natură, se face pe cale judecătorească.*

Sunt proprietate în devălmăşie a soţilor bunurile mobile şi imobile, valorile mobiliare, depunerile şi cotele de participaţie în capitalul social din instituţiile financiare sau societăţile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate

sau făcute din contul mijloacelor comune, precum şi alte bunuri dobîndite în timpul căsătoriei, chiar dacă sunt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soţi.

Conform prevederilor art. 25 Codul familiei *bunurile ce aparţin fiecăruia dintre soţi pot fi recunoscute de instanţa judecătorească proprietate în devălmăşie a acestora dacă se va stabili că, în timpul căsătoriei, din contul mijloacelor comune ale soţilor sau al mijloacelor unuia dintre soţi ori în urma muncii numai a unuia dintre soţi, valoarea acestor bunuri a sporit simţitor (reparaţie capitală, reconstrucţie, reutilare, reamenajare etc.).*

Sintetizând cele expuse mai sus, instanța reiterează că acțiunea reclamantei Gîlcă Ludmila este întemeiată și urmează a fi admisă integral prin recunoașterea bunului imobil - teren pentru construcții cu suprafața de 0,2456 ha cu nr. cadastral *****, casa de locuit individuală cu nr. cadastral *****.01, situate în satul ***** ***** ca proprietate comună în devălmășie a lui Gîlcă Mefodie și Gîlcă Ludmila cu atribuirea acestora a cîte ½ cotă-parte ideală din bunul imobil - teren pentru construcții cu suprafața de 0,2456 ha cu nr. cadastral *****, casa de locuit individuală cu nr. cadastral *****.01, situate în satul ***** *****, astfel bunul devenind proprietate comună pe cote părți a coproprietarilor.

În conformitate cu art. art. art. art., 236-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

H o t ă r ă ş t e

Cererea de chemare în judecată depusă de Gîlcă Ludmila împotriva lui Gîlcă Mefodie, intervenient accesoriu Primăria sat. ***** și Instituția Publică ”Cadastrul Bunurilor imobile” cu privire la recunoașterea bunului imobil ca proprietate comună în devălmășie și determinarea cotelor părți ideale asupra proprietății comune în devălmășie a soților, se admite.

Se recunoaște bunul imobil: teren pentru construcții cu suprafața de 0,2456 ha, cu nr. cadastral *****, casa de locuit individuală cu nr. cadastral *****.01, situate în sat. ***** r. Orhei, proprietate comună în devălmășie a lui Gîrcă Mefodie, a n. *****, IDNP ***** și Gîlcă Ludmila, a. n. *****, IDNP *****.

Se determină cotele părți ideale asupra proprietății comune în devălmășie a soților, terenul pentru construcții cu suprafața de 0,2456 ha, cu nr. cadastral *****, casa de locuit individuală cu nr. cadastral *****.01, situate în sat. ***** r. Orhei, atribuindu-i reclamantei Gîlcă Ludmila, a. n. *****, IDNP ***** - ½ cotă parte ideală și lui Gîrcă Mefodie, a. n. *****, IDNP ***** - ½ cotă parte ideală.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Bălți, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Alexandra Romanaș

Copia corespunde originalului Alexandra Romanaș